

[Henriette Crone.]

Naa, det er jo ikke det Forslag, som Partiet Venstre fremsatte i Folketinget, vi har til Behandling her i Dag, og jeg havde haabet, at Venstre ikke vilde berede Lovforslaget yderligere Vanskeligheder, naar man saa, at der var et stort Flertal indenfor Rigsdagen for Autorisation af Sygeplejerskerne efter dette Forslag, som i det væsentligste er enslydende med det af Medicinalkommissionen i sin Tid udarbejdede Forslag og det af den tidligere Justitsminister Rytter her i Tinget forelagte Forslag. Jeg havde haabet, at Sygeplejerskerne nu efter 25 Aars Forløb kunde faa deres Forhaabninger opfyldt med Tilslutning fra alle Sider.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre har stillet i Udsigt, at man vil have nedsat et Udvalg. Vi plejer jo ikke at modsætte os et saadant Ønske om Udvalgs Nedsættelse, men jeg maa paa Forhaand sige, at jeg rigtignok ikke ser, hvad Nytte det skal kunne gøre, thi er der noget Spørgsmaal, som maa siges at være afklaret; saa er det Spørgsmaalet om Autorisation eller Ikke-Autorisation af Sygeplejersker, efter at man nu igennem 25 Aar har behandlet denne Sag dels i Kommissionen dels i Rigsdagen. Grundlaget for Autorisationen er den 3-aarige Uddannelse, men da praktisk talt alle Sygeplejersker, der er uddannet i de senere Aar, har faaet denne 3-aarige Uddannelse, da alle de unge Kvinder, der nu gaar ind som Elever, gaar ind med den Tanke for Øje at ville have den 3-aarige Uddannelse, og da endvidere Staten, de kommunale Hospitaler og Sygehuse ligesom nu endelig Centralforeningen af Hjemmesygeplejevirksohmheder i Danmark kræver denne 3-aarige Uddannelse, for at en Sygeplejerske kan faa Ansættelse der, kan man fornuftigvis ikke have noget at indvende imod dette Grundlag. Det Forslag, Partiet Venstre stillede ovre i Folketinget, havde da ogsaa den 3-aarige Uddannelse som Grundlag.

Om noget Monopol er der overhovedet ikke Tale, idet baade private og offentlige Institutioner fremtidig ganske som nu kan anvende Sygeplejersker med en mindre Uddannelse; efterhaanden, naar de gamle Sygeplejersker uddør, kan det maaske nok blive noget vanskeligt at faa saadanne Sygeplejersker, fordi de unge, som sagt,

alle sammen ønsker den 3-aarige Uddannelse ud fra den Betragtning, at de ellers ikke vil være i Stand til at udøve deres Virksomhed, saadan som det kræves af dem. Men altsaa, om noget Monopol er der ikke Tale, thi hvis man ønsker at benytte Kvinder uden anden Uddannelse end den, som de har faaet gennem det praktiske Arbejde og maaske gennem en ganske særlig Evne til at pleje syge og til at gøre Nytte i syges Hjem, ja, saa vil man, ganske som hidtil, kunne faa saadanne Kvinder som Sygeplejersker, ogsaa efter at dette Forslag er blevet til Lov. Det forekommer mig derfor, at denne Kamp imod Monopolet, som man førte ovre i Folketinget, og som jeg nu ogsaa i Dag har hørt den ærede Ordfører for Partiet Venstre føre, er en Kamp imod Vejr møller. At man samler al Virksomhed, der har Forbindelse med Sygdom og Sundhed: Apotekervæsen, Lægegering, Jordmodergerning og Sygeplejergerning, under een Hat, i Sundhedsstyrelsen, det finder jeg er saare naturligt, og jeg kan ikke faa mig selv til at forstaa, at der er noget Menneske, som ikke synes, at det er det eneste rimelige.

Jeg mener, det vilde have været fuldt ud forsvarligt, om vi havde gennemført Lovforslaget om statsanerkendte Sygeplejersker, den Gang det første Gang var fremme her, i Samlingen 1921—22, paa et Tidspunkt, hvor det allerede havde været Genstand for en nøje Prøvelse. Men naar vi gennemfører det nu, sker det samtidig med Vedtagelsen af det Forslag om Udøvelse af Lægegering, der for Tiden behandles her i Tinget. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at der var noget stødende ved denne Autorisation af Sygeplejersker; man kunde have autoriserede Haandværkere, og man kunde have Autorisation paa mange andre Omraader, men ikke for Læger og Sygeplejersker. Ja, saa maa dog vist den ærede Ordfører for Venstre ikke helt have sat sig ind i Forslaget om Udøvelse af Lægegering, thi heri er der netop en Bestemmelse om, at Lægerne skal autoriseres. Lægerne har ikke hidtil været autoriserede; naar de har taget deres lægevidenskabelige Embedseksamen og har aflagt det saakaldte Lægeløfte, har de kunnet gaa ud og praktisere som Læger. Efter Lovforslaget skal Lægerne fremtidig have